

Een arts, die zich op dusdanige wijze in het openbaar uitlaat over een hooggeplaatste ambtenaar, zelf behorende tot de medische stand, aan wie het toezicht op die stand is opgedragen, verricht ongetwijfeld handelingen, waardoor het vertrouwen in die stand in ernstige mate wordt ondermijnd.

Derhalve heeft het College bij beslissing van 12 Mei 1947 op arts B. de maatregel van berisping toegepast.

Conclusie. Een geneeskundig inspecteur der Volksgezondheid had een neurochirurg geen auto toegewezen. Laatstgenoemde heeft hierop de aandacht gevestigd door in enkele bladen een advertentie te plaatsen, alsmede een Ingezonden stuk, waarin hij zich op kleinerende wijze over den Inspecteur uitliet. Het Tuchtcollege heeft beslist, dat hierdoor het vertrouwen in de stand der geneeskundigen op ernstige wijze is ondermijnd en de maatregel van berisping toegepast.

Mr. C^A. M. SCHENCK

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zo nodig enige bekorting aan te brengen

SULFAPRAEPARATEN

Ongetwijfeld is het artikel „De gevaren van uitwendige toediening van sulfapraeparaten bij oppervlakkige huidaandoeningen” door KOOIJ en LUPS 1) door de huisartsen met zeer grote belangstelling gelezen. Het gaat hier immers om een praeparaat, dat door talloze collegae vrijwel dagelijks wordt gebruikt.

Al een jaar of vier wordt iedere patiënt met impetigo of geïnfecteerde wond door mij met sulfanilamidezalf behandeld. De beruchte dermatitis heb ik gelukkig geen enkele keer gezien, op zijn hoogst een enkele maal slechte genezing of roodheid er omheen. Vaak zijn hierbij ook inwendige sulfapraeparaten toegediend. Een flinke dermatitis kan toch moeilijk over het hoofd worden gezien.

In de oorlogsjaren, toen sulfanilamidezalf moeilijk te krijgen was, maakte ik deze zelf, liefst als een stijve zalf: 10 pCt. sulfanilamide in 10 pCt. boorzalf 40 g of pasta LASSAR 60 g. De werking was uitstekend. Pasta LASSAR alleen gaf lang niet zulke goede uitkomsten. Later leverden de fabrieken 5 pCt. sulfanilamidezalf. Ik weet niet, in hoeverre dit dezelfde samenstelling was als de schrijvers opgeven; deze zalf, onvermengd, geeft niet de gewenste resultaten. Zij is te dun, vervloeit gemakkelijk en geeft vaak uitbreiding en sterke roodheid. Ik vermeng ze daarom steeds met pasta LASSAR.

Het zou belangwekkend zijn te vernemen of andere collagae misschien dezelfde ervaring hebben. Wanneer deze zalf namelijk zo gevaarlijk blijkt te zijn als de schrijvers hebben ondervonden, wordt het voor de huisarts niet zeer aantrekkelijk, haar te gebruiken.

Roden (Dr.), 7 Augustus 1947

J. A. A. PIETERS

NOGMAALS DE WET VAN HET ASEPTISCH WONDVERLOOP

De wet, dat een wond, welke binnen de termijn van FRIEDREICH door combinatie van excisie, reiniging en een krachtig antisepticum behandeld wordt, aseptisch verloopt (zie artikel van VERAART 2)), is strict genomen juist. VERAART vergeet echter, dat er een grote categorie van wonden is, waarbij toepassing van deze procedure onmogelijk is. Dit geldt in de eerste plaats voor oorlogsver-

1) N. T. v. G., No. 31, blz. 2109, 1947.

2) N. T. v. G., No. 31, 1947.

wondingen (waar het verwondende projectiel zodanig weefseldestructie veroorzaakt, dat excisie niet mogelijk is), in de tweede plaats voor bijwonden, waar de bacteriële contaminatie zo sterk is, dat het ons niet gelukt deze door middel van antiseptica geheel te niet te doen.

Ik wil hier echter de aandacht vestigen op de soort verwonding, waarmede de medicus het meest te maken krijgt, namelijk de gewone straatverwonding. Bij de verwondingen met scherpe voorwerpen (glas, randen van metalen voorwerpen en dergelijke) zullen wij meestal excisie, reinigen, desinfecteren en hechten kunnen toepassen. Stompe straatverwondingen zijn echter zeer gevaarlijk; we krijgen hierbij namelijk wonden, welke zeer sterk gekneusd zijn en geïnfecteerd kunnen zijn. Bovengenoemde behandeling is hier alleen verantwoord, wanneer we er in slagen *elke* hoek van de wond en *elk* stukje necrotisch weefsel weg te nemen. Is dit niet mogelijk, dan is de behandeling welke VERAART beschrijft, te risquant. Zo herinner ik mij twee gevallen van gasphlegmone na excisie, reinigen, joderen en hechten van gewone straatverwondingen, waarbij in beide gevallen de patiënt zijn wond door een val tegen de rand van het troittoir had opgelopen.

De open wondbehandeling is hier zeker op zijn plaats; de afgelopen oorlog heeft immers geleerd, dat we door middel van de „delayed suture” (wondhechting na 3 tot 4 dagen, indien er geen infectie is) of secundaire naad (zie HAMILTON BAILEY, *Surgery of Modern Warfare*, Hoofdstuk XXX) zeer goede en cosmetisch fraaie resultaten krijgen. De tijdfactor mag geen invloed uitoefenen, wanneer het gaat om een medisch verantwoorde behandeling van onze patiënten.

Het aantal infecties, dat VERAART heeft gehad, is klein. Misschien is de soort van de verwondingen en de bacteriële besmetting ervan in een mijnbedrijf anders, dan in de bovengrondse bedrijven.

Amsterdam, 5 Augustus 1947

M. DE GROOD

BERICHTEN

BUITENLAND

WERELDBERICHTEN. — CONFERENTIE VAN RODE KRUIS VERENIGINGEN. Dertig Rode Kruisverenigingen zonden vertegenwoordigers naar een bijeenkomst die in Mei in de localiteiten van het (opgeheven) Institut international d'Hygiène Publique te Parijs werd gehouden. Ook de Russische republieken toonden belangstelling. Men bereidt een wijziging voor van de Geneefse conventie in zake de bescherming van de burgerlijke bevolking in oorlogstijd. De nieuwe zetel van het internationale Rode Kruis — vóór de oorlog Parijs, tijdens de oorlog Zwitserland — is nog niet aangewezen (*J. A. M. A.*, dl 134, 913, 1947).

DENEMARKE. — RHESUSONDERZOEK. Het Staatsseruminstituut te Kopenhagen heeft een afdeling voor het onderzoek van bloed op de Rhesusfactor geopend. De *Ugeskrift for Laeger* (317, 1947) wijdt een hoofdartikel aan het onderwerp en geeft een afbeelding van het formulier, dat bij inzending van bloed door de arts wordt ingevuld.

ENGELAND. — MEDISCHE POSTZEGELS. De historische afdeling van de Royal Society of Medicine hield een tentoonstelling van postzegels met geneeskundige afbeeldingen. Deze soort van zegels is pas sinds 20 jaar sterk in de mode. Ecuador begon reeds er mede in 1899 door een postzegel aan een geneesheer, dr ESPEJO, te wijden. De Franse PASTEUR-zegels dateren van 1923, de Nederlandse BOERHAAVE-zegels van 1928. Sedert volgden VESALIUS, PARÉ, HALLER, SEMMELWEIS, RAMON Y CAJAL en REED. Engeland bleef achter (*Bruux. méd.* 1709, 1947).

— POLIOMYELITIS. Het Ministerie van Volksgezondheid maakt een memorandum over poliomyelitis openbaar. De *British Medical Journal* van 26 Juli wijdt een hoofdartikel aan het onderwerp.

— EEN ONGEWOON GEZICHTSPUNT. In de Research Society hield prof. WOOLDRIDGE